

Pribeh o vnútornej sile, pocitoch a umení rozvíjať sám seba

Pretože si úžasná

Alma Gross

Pretože si
úžasná

Pretože si
úžasná

Alma Gross

TATRAN

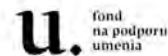
Z nemeckého originálu Alma Gross: Weil du etwas Besonderes bist:
Eine Geschichte über innere Stärke, Emotionen
und die Kunst dich selbst zu entfalten,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Alma Gross, Eisenach 2022,
preložila Eva Mládeková.
Vyšlo vo Vydavateľstve TATRAN, Bratislava 2024 ako 5448. publikácia.
Vydanie I.

Knižnú väzbu podľa pôvodného návrhu spracoval AldoDesign.
Zodpovedná redaktorka Eva Melichárková
Jazykové redaktorky Ina Martinová, Zuzana Šulajová
Technický redaktor Peter Zentko
Sadzba AldoDesign, Bratislava
Vytlačil FINIDR, s.r.o., Český Těšín.

www.slovtatran.sk

:: knihy pre **hodnotnejší** život

Vydanie diela bolo podporené z Fondu na podporu umenia.

All rights reserved.

Copyright © 2022 Alma Gross
Translation © Eva Mládeková 2024
Slovak edition © Vydavateľstvo TATRAN 2024

ISBN 978-80-222-1518-3

Obsah

Zora sa nechce sťahovať	8
V jarnej nálade	15
Blší trh, ocko a ja	17
Nový byt	25
Zázračné zrkadlo	28
Môj obraz v zrkadle a ja	35
Leila a jej kamarátky	39
Zora a... Zora?	52
Zora si nájde kamarátku	59
Ocko si nájde priateľku	65
Zmätené pocity	69
Mária príde na návštevu	73

Charakteristika Zory

Volám sa:	Zora
Prezývajú ma:	Pupi
Farba vlasov:	hnedá
Farba očí:	hnedá
Vek:	6 rokov
Záľuby:	maľovanie, modelovanie, hranie
Oblúbená farba:	zelená
Prednosti:	premýšľanie
Čo potrebujem k životu:	ocka a vzduch
Mám rada:	svoju priateľku Ines
Neznášam:	smútok a nespravodlivosť
Keď budem veľká, chcem byť:	šťastná
Najoblúbenejšia kniha:	môj pamätník

Zora sa nechce sťahovať

Čo povieš, Zorka, nezašli by sme dnes na blší trh?“ opýtal sa ma ocko, keď sme stáli v prázdnej miestnosti, ktorá čoskoro bude mojou detskou izbou. Nepáčila sa mi. Nevedela som si vôbec predstaviť, že by som sa tu mohla cítiť dobre. Na bielych stenách nevisel jediný obraz, parkety vrzgali pri každom kroku a vôbec, v celom byte nebolo nič okrem úspornej kuchynskej linky.

Pred týždňom sme sa s ockom presťahovali. Povedal, že sme vystihli správny čas, pretože po letných prázdninách pôjdem do super školy. „Máš ju len niekoľko krokov od domu,“ nadchýnal sa. V okolí je ticho, množstvo zelených stromov a za rohom malý park, nie ako vo veľkom hlučnom meste, kde som vyrastala.

Prechodne bývame v malom byte otcových priateľov. Cez prázdniny odišli na dovolenku. Zostaneme u nich ešte niekoľko dní, kým si nepozháňame všetko potrebné k životu, ako hovorí ocko. U otcových priateľov je celkom pekne, majú veľkú záhradu a dokonca aj hojdačku. A kopy hračiek, pretože majú deti. Sú len pre mňa, so všetkými sa smiem hrať.

Chýba mi moja priateľka Ida a mám pocit, že sa viac nestretneme. Ocko tvrdí, že autobusom je to k nej len pätnásť minút. Pozrie sa na mňa, nachýli hlavu a zdá sa mu, aspoň si to myslím, že som veľmi smutná.

Pokľakne, vezme ma do náručia a už mi steká po líci obrovská slza. Zavzlykám. Pevne ma objíme a pohodáva zo strany na stranu. Vždy to tak robil a pomáha to aj teraz.

Pomaly sa upokojím a ponad ockove plecia hľadím z okna. Rovno pred ním stojí veľký strom a cez zelené listy nakúka do mojej izby slnko. Zbadám, že náš tieň v slnečných lúčoch je veľmi smiešny, a zachichoceť sa. Pripomína mi tučného slona.

Ocko ma pustí, ale s oboma rukami na mojich pleciach sa usmeje. „Už je lepšie, Pupi?“ spýta sa ma láskavo a ja prikývnem. Naozaj sa cítim o niečo lepšie.

Charakteristika Raula

Volám sa:	Raul
Volajú ma tiež:	ocko
Farba vlasov:	hnedá
Farba očí:	hnedá
Vek:	38 rokov
Záľuby:	práca s drevom, príroda a spev
Oblíbená farba:	nebovomodrá
Prednosti:	stavanie vzdušných zámkov
Bez čoho by som si nevedel predstaviť život:	bez mojej Zorky
Z čoho sa teším:	zo spoločne strávených chvíľ
Čo vôbec nemám rád:	hádky a brokolicu
V dospelosti chcem byť:	nechcem byť dospelý
Najoblúbenejšia kniha:	návod na zloženie nábytku

Ocko si tu našiel prácu v stolárstve, už bol unavený z rušného veľkomesta, ktoré nikdy nestíchne. Trochu mu rozumiem, v meste je vždy hromada ľudí a neustály hluk.

Blší trh, vlastne to nie je zlý nápad. A možno objavíme niečo pekné do mojej izby, aby nebola taká prázdna. Vezmem ocka za ruku a radostne zahlásim: „Tak poďme na blší trh, teraz, alebo nikdy,“ a potiahnem ho k dverám. Takmer sa potkne a to nás rozveselí. Vo dverách sa ešte obrátim, žmurknem na strom zaliaty slnkom a ticho zašepkám: „Čoskoro sa vrátim, Slncostrom!“

V jarnej nálade

Sockom prebehneme cez malý park, slnko nás príjemne zohrieva a po ceste sme si kúpili zmrzlinu. Vanilkovú posypanú čokoládovými lupienkami. Hneď mám super náladu. Ocko má vždy dobrú náladu a dnes takmer výnimočnú, lebo ideme na blší trh.

Prebehneme krížom cez trávu a takmer zakopneme o ženu, ktorá sa tam vyhrieva na deke. Zdá sa, že sme ju vystrašili, ale nakoniec sa priateľsky usmeje, zavrie oči a ďalej si užíva slnečné lúče. Dnes je naozaj vhodný deň na blší trh, pomyslím si. Ešte pred týždňom stále pršalo, preto bolo sťahovanie také smutné. Ale odrazu prišla jar a rozradostnila celý svet. So slnkom prichádza radosť, to je predsa logické.

Za kríkom na konci parku zazriem pestré slneč-
níky. To je určite blší trh. Vyzerá nádherne, hýri
všemožnými farbami. Ako sa približujeme, obja-
vujem množstvo stánkov a ešte viac ľudí, ktorí pri
nich postávajú a obzerajú, aké poklady skrývajú.

Keď zastaneme pred vchodom na trh, vidím, že je
ich tu nekonečné more. „Teda,“ vyhrknem a hneď
pocítim skutočné vzrušenie. „Tu majú všetko,
ocko!“ a on sa len rozosmeje. „Áno, Zorka, tiež si
to myslím. Si pripravená?“ pýta sa. Jasné, že som
pripravená, čo je to za otázka!

